

ת"פ 58172/05/16 - מדינת ישראל נגד עבד אלעזיז רבאיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58172-05-16 מדינת ישראל נ' רבאיעה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד ניר בינשטוק

נגד
עבד אלעזיז רבאיעה ע"י עו"ד אברהם
עיאד

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר עבירות של נסיון התפרצות לדירת מגורים ועבירה אחת של התפרצות לדירת מגורים. ואלו עובדות האישום:

ביום 24.5.16, בשעה 8:30, הגיע הנאשם לבניין מגורים ברחוב תכלת מרדכי בירושלים ושם ניסה לפתוח דלתות של לפחות ארבע דירות, על מנת להתפרץ לתוכן לצורך ביצוע גניבה, אך הדלתות היו נעולות. כמו כן, הנאשם הסתובב בבנין וחיפש דירות נוספות, אליהן יוכל לנסות להתפרץ.

באותו היום, בשעה 9:20, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברחוב יהודה המכבי. הנאשם פתח את דלת הדירה, אשר היתה סגורה אך לא נעולה ונכנס לתוכה, לצורך ביצוע גניבה.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני, אליו הגיעו הצדדים לאחר שמיעת עדויות התביעה, תוך כדי חקירתו הנגדית של הנאשם. ההסדר כלל תיקון של כתב האישום, אשר תאם את המצב הראייתי אשר התברר תוך כדי שמיעת התיק, ללא הסכמה בענין העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל פגיעתן בערכים מוגנים. כן הפנה לעברו הפלילי של הנאשם. לאור אלה ביקש להשית עליו עונשים נפרדים ומצטברים בגין כל מעשיו. בנוסף ביקש ב"כ המאשימה להורות על חילוט רכוש שנתפס אצל הנאשם, אשר יש עליו חשד שהוא גנוב.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו אב לחמישה. לדבריו חל אצל הנאשם שינוי, במהלך מעצרו. לאור אלה ביקש להקל עם הנאשם.

מתחם העונש

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו.

לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו.

ר' ע"פ 370/14 אלכס סלפית נ' מדינת ישראל, שם נפסק ביחס לעבירות התפרצות:

"מדובר בעבירות הפוגעות בערכים חברתיים בסיסיים של פרטיות וקניין ומערערות את תחושת הביטחון האישי...נוכח נסיבות ביצוען, העבירות בהן הורשע אינן ממוקמות ברף העליון של החומרה. אך, כאמור, אין בכך לאיין את החומרה הבסיסית הטמונה בעבירות שמטבען מפרות את תחושת הביטחון של הציבור."

במקרה שלפני, הנאשם הגיע לבנין מגורים בשעת בוקר, וניסה להתפרץ לפחות לארבע דירות מגורים. לאחר מכן עזב את המקום והתפרץ לדירת מגורים אחרת, ברחוב סמוך.

מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, חומרתם נופלת מהתפרצויות "שגרתיות": הנאשם ביצע את המעשים ללא תחכום או שימוש בכלים, ושיטת הפעולה שלו התמצתה בנסיון לפתוח דלת דירה, בתקווה שאינה נעולה, מבלי שגרם לנזק לרכוש. בנוסף, בעלת הדירה ברחוב יהודה המכבי אליה הצליח הנאשם להתפרץ התעמתה עם הנאשם, אך הוא ניסה להתחמק ממנה מבלי להתעמת עמה.

נסיונות ההתפרצות וההתפרצות בוצעו כולם ברצף זמנים של פחות משעה, ועל כן מהווים מעשה אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. מתחם העונש ההולם כל מקרה בודד, נמוך מהמתחם ההולם התפרצות "שגרתית", אשר נע בין שנת מאסר לשלוש שנים (ר' עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.14 ועפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, 15.2.15) ועומד על מאסר בפועל, לתקופה שבין שבעה חודשים ועד שנתיים (ר' ת"פ 3419-02-16, אבו אלהווא). מתחם העונש ההולם את מכלול המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שלושים חודש.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1966, נשוי ואב לחמישה. לחובתו הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות, עיקרן נגד הרכוש:

בשנת 1984 הורשע בעבירת מין ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1987 הורשע בגניבה ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1990 הורשע בהתחזות ונדון לקנס.

בשנת 1991 הורשע במרמה ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1993 הורשע בגניבה ותקיפה ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1996 הורשע בגניבה ונדון לששה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

בשנת 1997 הורשע במסירת ידיעות כוזבות ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1998 הורשע בהפרעה לשוטר ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2006 הורשע בהסגת גבול ועבירות רכוש ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2010 הורשע בהסגת גבול והחזקת מכשירי פריצה ונדון לששה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

בשנת 2011 הורשע בשתי עבירות התפרצות לדירת מגורים ועבירות נלוות, ובנסיון התפרצות לרכב, ונדון לשנתיים מאסר, אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שלחובתו.

בשנת 2012 הורשע בהתפרצות לדירת מגורים ונדון לתשעה חודשי מאסר, אשר כללו הפעלת מאסר מצטבר שלחובתו.

דין והכרעה

מכלול השיקולים פועל לחובתו של הנאשם:

עברו המכביד של הנאשם מעיד בו, כי הרגיל עצמו לפגוע ברכושם של אחרים, וכי מורא החוק ממנו והלאה. העובדה שמאסרים מכבידים שהושתו עליו לא הרחיקו אותו מביצוע עבירות, מלמד על כשלון ההרתעה בענינו.

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו, אלא כפר בהם. הודאת הנאשם באה רק לאחר שנשמעו עדויות התביעה ולקראת סיום חקירתו הנגדית. משכך ההודאה כמעט ולא חסכה זמן שיפוטי, והיא מבטאת הסתכלות מפוקחת על המצב הראייתי יותר מאשר חרטה היוצאת מן הלב.

אני ער לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו אב לחמישה. עם זאת, אין מדובר בנסיבות יוצאות דופן, המצדיקות התחשבות מיוחדת.

למרות כל אלה לא מיציתי את הדין עם הנאשם, בשל העבודה שבסופו של דבר קיבל אחריות למעשיו, גם אם באיחור.

בקשת חילוט

ב"כ המאשימה ביקש לחלט רכוש אשר נתפס על הנאשם בעת מעצרו, אשר לטענת המאשימה, יש לגביו חשד שהוא גנוב. לא ראיתי בסיס לבקשה: ככל שסברה המאשימה כי מדובר ברכוש שיש לגביו חשד כי הוא גנוב, היה עליה לייחס לנאשם עבירה זו ולאפשר לו להתמודד עם החשד. אמנם הנאשם לא הציע הסבר למקורו של הרכוש, אך אין לפני ראייה שמקורו בעבירה.

לפיכך דוחה את בקשת החילוט. בטרם אתן החלטה בענין החזרת התפוסים, על המאשימה לעשות מאמץ לברר האם יש טוענים לזכות בהם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרים חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום 24.5.16.

ב. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ז, 12 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.